

NAPREDNA LJUBLJANA

GLASILO CENTRALNEGA VOLILNEGA ODBORA JUGOSLOVANSKE DEMOKRATSKE STRANKE

Brez ovinkov.

Na sobotnem shodu je končal posl. Reisner svoj govor o uradništvu s pozivom, da naj uradniki pri volitvah ne ostanejo doma in da naj v svojem lastnem interesu vržejo kroglico v volilno skrinjico demokratske stranke; kajti odločitev uradništva pomeni ojačanje ali poslabšanje pozicije demokratskih poslancev, ki so do sedaj edini pozitivno sodelovali pri reševanju uradniškega vprašanja. Položaj v Ljubljani je tak, da zavisi v znatni meri od uradništva, ali bodo v Ljubljani dobili relativno večino klerikalci, združeni s komunisti, ali pa drnokrati. Neverjetno je, da bi se uradništvo odločilo v večjem številu za destruktivne komuniste ali pa za politično brezpomembne zajedničarje, mogoče je le, da bi uradništvo v svoji upravičeni nestrpnosti ostalo v večjem številu doma, četudi je po ogromni večini demokratskega prepričanja. Abstinenca pa znači v danem slučaju afront proti lastni stranki in podporo komunistom in klerikalcem. V parlamentarni državi, kakor je naša, imajo lahko taki afronti za gotove akcije direktne posledice. Znano je, kako težak boj vodi posl. Reisner za uradniške zahteve. Baš zadnje dni se razvija zlasti od zemljoradniške strani lju-

ta kampanja proti tem zahtevam in gotovi demagoški poslanci govorijo zlasti srbskemu in hrvatskemu kmetu: «Glej, koliko hoče gospoda zopet dati činovnikom, mesto da bi dala kmetom!» To so jako opasne fraze in kdor nekoliko pozna dejanske razmere, bo vedel, da lahko vplivajo tudi na poslance, ki so sicer prepričani, da je rešitev uradniškega problema nujna. Določa posl. Reisnerja more naleteti na nove ogromne zapreke v tistem hipu, ko se lahko nasprotniki uradniških zahtev sklicujejo, da baš v tistem kraju, ki je del uradniškega poslanca, uradništvo ne stoji v ogromni večini za stranko, katera daje posl. Reisnerju avtoriteto in podporo. Mogle bi torej nastati posledice, ki bi hudo prizadele baš uradniški stan. Nezainteresiranost ljubljanskega uradništva za volitve je torej le takrat na mestu, če hoče naš državni nameščeneec, da vodi njegovo stvar kakšen radikalec ali pa gosposdin Moskovljevič.

Če državni nameščenci to trezno premislijo, potem ne bodo ostajali doma, temveč z največjo vnemo bodo dne 3. decembra šli v boj za demokratsko stranko in za svojo stvar.

Sovražniki ljudstva na delu.

Naš dinar je v teku enega samega tedna padel za 40 enot. To pomeni, da se bližamo silnemu naraščanju cen — v neizmerno veselje raznih brezvestnih izvozničarjev, bankirjev in takozvanih pridobitnih slojev, kateri so zlasti v zadnjem času povzdignili svoj glas ogorčenja proti onemu, ki hoče cene potisniti navzdol, to je proti dr. Žerjavu, in proti stranki, katere politiko vodi on, to je proti demokratski stranki. V Ljubljani so razni brezvestni velekapitalistični sloji v tem svojem silnem nezadovoljstvu s politiko dr. Žerjava šli in so ustanovili svojo posebno politično grupo «Zajednice». Za klobuk so ji vtaknili namene zagrebškega kongresa, v srcu in mislih pa nosijo narčerte proti dr. Žerjavovi protidraginski politiki. V svet so razkričali, da bo vlado v Beogradu prevzel Stipica Radić, da je republikanski preobrat pred durmi in svet je na te vesti odgovoril s padcem dinarja. Vse nam sovražno časopisje se tega notranjepolitičnega blokaškega manevriranja silno veseli in vsako jutro in popol-

dan prisluškujočemu svetu naznanja, da se padec sedanjega režima bliža in da se z njim bliža velika epoha novega življenja. Svet pa na to veselo prerokbo o velikih notranjepolitičnih dogodkih odgovarja s padcem dinarja. — Tako naša brezvestna žurnalistika in naša velika klerikalno-komunistična in zajedničarska politika skrbi, da se oddaljimo lepšemu življenju. Za svoje politične koristi bi prodali zadnje srajce z naših teles in zadnji kilogram masti iz naših shramb. Kdaj bo ljudstvo izpregledalo in spoznalo, kje ima svoje sovražnike in kje svoje prijatelje? Zadnje čase se je vršila z našim dinarjem brezmejna špekulacija, ki je delu pomočnika finančnega ministra Plavšiča in dr. Žerjava sila škodovala. Brezmejni egoizem bank, izvozničarjev in brezsrčnih pridobitnih slojev se je zarotil proti dinarju. Plavšič obljublja ostre ukrepe. Kazni se množe. Med drugimi je bila kaznovana tudi **Zaružna gospodarska banka v Splitu**, ki je podružnica ljubljanske klerikalne istoimenske banke.

Dr. Ravnihar kot bojevnik proti režimu.

Vsakdo ima pravico boriti se proti tej ali oni politični skupini ali situaciji. Kdor se bori javno, mora imeti moralne razloge za to. Dr. Ravnihar nima nobene pravice za boj proti režimu, kajti on je režimu ne le služil še do zadnjih časov, marveč je bil **oni politik, ki je sam držal in tvoril režim. Dokler je bil dr. Ravnihar poverjenik, je bilo na režimu vse dobro.** Nikdo drugi v demokratski stranki ni imel tako malo besed za kritiko režima, kaj šele za njega obsodbo, kakor ravno dr. Ravnihar. Kdor zna šteti do pet, lahko vidi, kako moralno in značajno je, če je sedaj dr. Ravnihar tisti, ki najbolj udriha čez režim. Vsakdo, ki gleda sedanjim nastop dr. Ravniharja in ga primerja z njegovim nastopom, dokler je bil še poverjenik in podpredsednik stranke, mora priti do prepričanja, da iz Ravniharja ničesar drugega ne govorijo kot osebnost častihlepe ter mrznja do poedinih oseb, ki so radi delavnosti kaj več kakor pa dr. Ravnihar, ki je do volitev hodil le na lov, mesto da bi v politiki kaj delal. Zelo karakteristično za tega bojevnika proti režimu in proti demokratski stranki je pa še to, da meče dr. Ravnihar na režim in JDS samo blato, onega, kar mu je pa dal režim in česar bi mož brez demokrat-

ske stranke nikdar ne dosegel, ne vrne. Dr. Ravnihar je izstopil iz stranke, ni pa n. pr. položil mandata pri Kranjski hranilnici. Ni dvoma, da zato ne, ker je z njim združeno lepo pravno zastopstvo tega zavoda. Ko ga je JDS poslala v Kranjsko hranilnico in je dobil njeno pravno zastopstvo, je obljubil, da ga bo razdelil na več mlajših odvetnikov, da bodo lahko vsi nekoliko lažje živeli. **Obdržal je vse sam in to tudi še potem, ko je izstopil iz stranke.** Non olet! Dr. Ravnihar je dobil pravno zastopstvo Južne železnice. Reklo se je takrat, da ga dobi kot odličen in vpliven politik, ki je bil takrat podpredsednik in poverjenik JDS. Dr. Ravnihar je odložil podpredsedstvo JDS, izstopil iz stranke, pravnega zastopstva Južne železnice pa ni odložil, **ker nese na leto toliko ekspenzarja, da se Ravnihar noče ločiti od njega.** Ni smo dr. Ravniharju zavidni. Naj zasluži, ako dela. Z vso odločnostjo pa mora vsak pošten človek obsojati, da si upa dr. Ravnihar po svoji dezerciji iz stranke še obdržati to, kar je od stranke dobil. Proti režimu govoriti, od njega pa dobrote uživati — to je slika dr. Ravniharjeve morale. Živela **zajednica!**

Tovarišem državnim nameščencem v Ljubljani za 3. december.

Bliža se čas, ko boste oddali volilno kroglico. Tovariši, imejte pred očmi, da je edino Jugoslovanska demokratska stranka branila interese državnih uslužbencev ter se vedno in povsod zavzela za upravičene težnje nas vseh. Če se ni moglo še vsega doseči, so krive razmere in demagogije, ki jih uganjajo opozicijske stranke. Ali se spominjate klerikalnih časopisov in njihove pisave?? «Uradniki samo žro — in žro —?» Ali pa glasila NSS, ki je od prevrata semkaj blatilo najodličnejše — najboljše naše tovariše — ter

jim kratilo čast in poštenje —? Ali pa glasilo odpadnikov-dezertarjev, ki se nam vsem činično roga in špekulira, da bodo frakarji delali profit iz naše bede! Za te izdajice pride čas obračuna. Vi pa, dragi tovariši, ki hočete nekdanjo tako napredno Ljubljano najboljše — ostanite zvesti JDS in njenim odkritim narodnim delavcem, za katere Vam jamči prva, najboljša lista. Pokažite odločnost, solidarnost in disciplino za zmago JDS v Ljubljani!

Uradnik z dežele (F. P.).

Kdor ruši režim, ruši uradniško službeno pragmatiko, ruši invalidski zakon, ruši valuto ter podpira draginjo in ured v državi.

Socialno delo občinskega sveta.

Včasih se je socialno delo mestnega sveta ljubljanskega omejevalo skoro izključno le na preskrbo mestnih ubožcev. In še to delo se je smatralo le kot postranska stvar in je bilo z malenkostnimi mesečnimi podporami izčrpano. Pred vojno so v mestni hiši gospodarili izključno gospodje današnje «Zajednice», ki pač za take «malenkosti» niso imeli časa in zmislja.

Po vojni zahtevajo ljudske potrebe od mestnih občin tudi na tem polju resnega razmaha in udejstvovanja. Zato je treba na ljubljanskem magistratu silne roke, da razbije predsodke, katere so zanesli na magistrat med uradništvo in v zborovalno dvorano prejšnji komadni časi.

V treh glavnih smereh se ima gibanje socialno delo v občini. Prva skrb mora biti posvečena mestnim revežem. Toda dokler bo v veljavi stari predvojni zakon, bo preskrba ubožcev stala vedno na šibkih nogah. Zato je nujno potrebno, da občina na primeren način izsili nov zakon glede preskrbe občinskih revežev, ki bo obsegal modernejša določila. Predvsem je potrebno, spraviti ta zakon v sklad s socialnozavarovalnimi zakoni, ublažiti je treba ono določilo, ki veže preskrbo ubožnega državljanca na domovinsko pravico v občini, ker spada to določilo brezdvomno med staro šaro. Ni pozabiti na finančno stran. V tem oziru je potrebno, da se občine razbremenijo in se skrb za ubožce, kar se tiče finančnega kritja prenese na večje upravne enote, bodisi na že obstoječe (okraj, deželo), bodisi, da se ustvarijo posebne upravne enote v ubožnih zadevah. Tudi razmerje do zasebnih dobrodelnih društev je treba urediti.

To moderno podlago za uspešno preskrbo občinskih revežev more dati le država. — Imamo pri nas dosti kričarjev, ki ob vsaki priliki tolčejo na socialni boben, toda do danes se še ni nihče zganil.

Drugo važno nalogo ima občina pri izvrševanju invalidskega zakona.

Glavni namen tega zakona mora biti, da se ustvari invalidom samostojna gospodarska eksistenca. Občina mora invalidom preskrbeti **cenen kredit** (v tem oziru bi opozoril naše poslance na kapitalije socialnozavarovalnih zavodov. V Nemčiji store socialnozavarovalni zavodi v tem oziru prav veliko. Tudi obrtniki bi mogli iz teh kapitalij dobivati cenen kredit) in jim omogočiti, da dobe koncesije za različne obrti. Znano je, da imajo nekateri ljubljanski veletrgovci več koncesij (gostilniških), katere bi mogli odstopiti invalidom someščanom. V ljubljanskih mestnih gospodarskih podjetjih je treba nastavitiv invalide, tudi v uradih bo še marsikatero mesto prosto, da se ga odda invalidu. Koliko je občina do danes v tem oziru storila? Žalostno poglavje.

Občina mora organizirati mladinskovarstveno skrb. Mladinsko varstvo je problem zase in tega bo občina rešila samo, ako bo nastavila **poklicne zdravniške**, ki tega dela ne bodo opravljali kot postranski posel. Materinska skrb je bila do danes popolnoma zanemarjena. Posvetovalnice za izbero poklica nimamo. O socialni higijeni govori Ljubljana in stanovanjska beda.

Občina bo morala po vzorcu drugih velikih mest skrbeti, da postavi **skupni dom socialnega skrbstva**, kjer bi našle zavetišče tudi vse zasebne dobrodelne socialne in zdravstvene organizacije.

Veliko je delo socialnega skrbstva, katerega mora občina izvrševati. Kdo bo to delo vršil z ljubeznijo? Na polju **državne socialne politike** vidimo, da to nehvaležno delo vrše **samo demokratski poslanci.** Drugi socialnopolitičnih zakonov, od katerih je marsikateri slab in nemoderen, niti ne kritizirajo. Najbrž jih niti ne čitajo!

Ali bo v občini drugače? Kdor hoče, da bo drugače, naj prispeva, da dobi občina demokratsko večino!

Polemika z «Novo Pravdo» ali «Jugoslavijo» bi bila odveč. Naj pišeta ta dva lista, kar hočeta, kajti dovolj jasno govore dejstva:

Od 1. junija 1922. dalje nista «Jugoslavija» in «Nova Pravda» plačali «Jadranski banki» kot lastnici «Zvezne Tiskarne» niti vinarja niti za papir niti za tisk. Izhajali sta torej ves ta čas zastoj na stroške «Jadranske banke» in pod njeno komando. Podpredsednik «Jadranske banke» je znani veletržec Knez.

Naši veletrgovci zaščitniki trgovine?

Ko se je pred nekaj časa izvedelo, da namerava finančni minister uvesti prometni davek in obveznost, da vodi veletrgovci knjige o opravljenem prometu, so se naši veletrgovci takoj postavili na čelu protestnemu gibanju in so tudi sklicali protestno zborovanje naših stanovskih organizacij. To zborovanje in protestiranje pa ni bilo tako potrebno, kot so ga predstavljali gospodje veletrgovci. Davki povečajo ceno blaga in protestirati bi moral v resnici konsument. Tisto zborovanje in protestiranje tudi ni koristilo ne trgovcu in ne konsumentu, nasprotno je jako škodovalo, ker smo pozneje dobili sličen davek v drugi obliki, ki je obremenil tudi malega trgovca. Gospodje niso protestirali toliko zaradi davka, ampak le proti vpogledu v knjige, ker so bile baje njihove «trgovske tajnosti» ogrožene. Vedeti morate, da bi davek v prvotni obliki obremenil le veliko, deloma tudi večjo trgovino, ne tudi malo!

Pozneje se je govorilo in je tudi obstojala namera, da se vpelje monopol sladkorja, s katerim bi «rukovale» banke in nekateri veletrgovci. V tem slučaju so bile ogrožene koristi posebno manjše in male trgovine, pa tudi konsumenta. Sedaj je bilo nujno potrebno protestno zborovanje v zaščito koristi male trgovine in konsuma. Ali so gospodje veletrgovci sklicali zborovanje? Kaj še! In zakaj ne? Monopol bi še bolj utrdil njihov «Sladkor», ki bi postal njihova privilegirana organizacija. Mono-

pol bi koristil veletrgovini in bankam, ki itak izjemajo vse naše gospodarstvo. Manjši trgovec bi postal glede nabave sladkorja popolnoma odvisen od malega števila veletrgovcev, oziroma od njihove družbe, plačevati bi moral vsako ceno, katero bi se zljubilo narekovati velekapitalistom; ne mogel bi kupovati, kjer bi hotel, izločena bi bila konkurenca. Monopol je preprečil najhujši odpor od strani konsuma. Gospodje veletrgovci pa se niso postavili na čelo protestnemu gibanju, ker monopol bi koristil njihovim malham. Kaj jih brigajo koristi male trgovine in konsuma, če njim nese! Gospodje veletrgovci poznajo naše stanovske organizacije in našo malo trgovino le takrat, kadar jo rabijo v zaščito svojih koristi, ne pa tudi takrat, kadar gre za koristi male trgovine. Manjši trgovci hočemo tudi živeti, nočemo biti hlapci velekapitalizma. Sedaj se vlečejo za občinske volitve, da bi par frakarskih družin zagospodovalo na magistratu.

Da bi lažje gospodarili, so postavili v svojo listo kot kandidate svoje uslužbenke in druge, katere so od njih odvisni, in kateri bi morali delati, kakor bi šefi komandirali.

Ravnihar je bil svoj čas kandidat Nemecev in klerikalcev, kateri so bili in klerikalci so še največji sovražniki slovenskega trgovca. Slovenski trgovci bomo volili osebe, katere se niso nikdar prodajale tujcem in našim sovražnikom!

Le brezvestni bankarji, izvozničarji in veleagrarci ter čreda nepoštenih ali slepih ljudi hoče za vsako ceno vreči vlado, s katero bi padla tudi protidraginjska akcija ministra Žerjava.

Ali imam prav, „Jutro“ ali „Narod“?

Poslanec Reisner je opozarjal, kako so prišli pred kakimi desetimi leti mladi ljudje z visokih šol ter se kot delavci na kulturnem in političnem polju postavili na razpolago tedanji «Narodno-napredni stranki», predhodnici sedanje «Demokratske stranke». Tem mlajšim ljudem so takrat dali ime: mladini. Pod firmo starinov so pa takrat nastopali politični voditelji, ki so sedaj izstopili iz demokratske stranke «le po krivdi svojega častihlepja». Poslanec Reisner pravi:

«Jaz sem bil vedno od mladega član narodno-napredne stranke. Prišli so mlajši od mene, prišel je dr. Žerjav s svojimi prijatelji. Našli so napredno stranko v takšnem stanju, da če se takoj ne napno vse sile, utegne priti do tega, da stranka sploh popolnoma izgine. Izgubili smo bili deželo in bila je nevarnost, da izgubimo tudi mesta. Naši prvaki so docela pozabili, da je prišla nova doba. Včasih je pred volitvami zadostovalo nekaj navdušujočih besed, bilo je dovolj apelirati na narodno ime in narodni ponos. Pa prišla je splošna volilna pravica in politiko je bilo treba iz starega prvaštva okreniti v drugo smer. Trebalo je prijeti za delo. Tudi nekateri današnji dezertarji so bili takrat z nami, ko smo pomagali na vseh poljih. Žerjav je vodil (Živijo Žerjav! viharo ploskanje), «mladini», da rabim ta izraz, so organizirali tudi Ljubljano. Oni so zasigurali napredno Ljubljano. (Tako je!)

Kako je bilo pri volitvah leta 1920 za konstituantno? Vse delo, vso organizacijo so vršili «mladini». Drugi so prihajali k sejam, za podrobno delo pa niso nikdar prišli in se zanj niso mnogo brigali. Pač

pa so prišli pred volitvami v konstituantno s svojimi zahtevami, češ, vi delajte, mi pa bomo diktirali kandidate. (Res je!) In mladini so bili disciplinirani, agitirali, delali so z isto vmeno za zmago ljubljanske liste. (Res je! Živela disciplina!)

Ko smo se svoj čas pogajali radi kandidatke liste za konstituantno, sem jaz tem gospodom, ki so sedaj podpisali proglas «Zajednice», rekel: «Gospodje, prišli smo velik korak naprej. Kandidatna lista je takšna, kakršno ste hoteli imeti, sedaj pa je treba kaj delati. V Ljubljani so politične organizacije. Nemudoma stopite v nje, delajte, hodite na njihove sestanke, če hočete imeti na njihovo delo toliko vpliva, da boste kot zastopniki poznali svoje moč.» Toda nihče tega ni storil. (Tako je!) Volitve so se izvršile po njihovi želji, toda po delu mladinov, do danes pa niso storili starini ničesar, kar bi bili morali, če bi bili hoteli mladine nadomestiti. Kadar gre torej za odločitev med eno teh dveh firm ali nazivov, je jasno, za katero smo se mi morali odločiti. Za tisto, ki je delovno. Ako je torej s tega stališča postavljeno vprašanje, ali za Zajednico, ali z demokrati, mislim, da ni dvoma, kako se opredelimo. (Viharno ploskanje.)

Poslanec Reisner je s svojim govorom pobil vse prismojere, ki jih sedaj uganja «Slov. Narod» z imenom «mladini». Odkar so se oni, ki so po duši in sreči «starini», ali bolje rečeno «stareci», sami izločili iz demokratske stranke, ni v njej ne starinov in ne mladinov. Vsi mladi in stari, ki so ostali stranki zvesti, so pridni delavci, ki ne poznajo stranke in strankinih pristašev le pred volitvami. Prav je, da so odšli gospodje. Tudi pri čebelicah se na korist uljnaka izločijo trotje, ki bi radi samo srebali uspehe truda drugih.

Zeleni kader je družba dezertarjev, frakarjev, verižnikov, vojnihi oderuhov in njih hlapcev.

Pravljica o krizi je pravljica o jari kači, ki polni vsak dan predale listov, ki izhajajo samo zato, da mečejo ljudem pesek v oči.

Pucljevi prašiči so vsakdanja pečenka, ki jo servira «Slovenski Narod» ljubljanskim konsumentom za večerjo.

Naši shodi.

Akademiki in dijaki volilci! Jugoslovanska demokratska stranka priredi v četrtek dne 30. novembra t. l. ob 6. uri zvečer v tajništvo JDS (Narodni dom, I. nadstr.) sestanek za vse akademike in dijakke volilce. Na sestanku bodo govorili in pojasnili politični položaj gg.: dr. Albert Kramer, dr. Stane Rapč in akademik Branko Goslar. **Napredni dijaki volilci, udeležite se sestanka polnoštevno!**

— **Gospodarsko napredno društvo za šentjakobski okraj** vabi svoje članke na sestanek somišljenikov, ki bo danes zvečer ob 8. v gostilni pri Češnovarju, Dolenjska cesta. Na sestanku bodo govorili kandidati Jugoslovanske demokratske stranke. Somišljeniki, udeležite se ga sigurno in pripeljite s seboj še druge somišljenike.

— **Gospodarsko napredno društvo JDS v Spodnji Šiški** priredi zaupen sestanek v torek, dne 28. novembra ob pol 8. zvečer v gostilni Celare, Kolodvorska ulica, ter vljudno vabi k obilni udeležbi.

V nedeljo se je vršil lep uspeh shod na Vodovodni cesti s popolnim uspehom. Bilo je 55 udeležencev. Enako je prav zadovoljivo uspel včerajšnji shod v Šiški pri «Raci».

Zaupni sestanek «pri Raci» v Šiški je obiskalo 72 demokratov, 9 zajedničarjev, 4 socialdemokrati in 4 komunisti. Ta družba je poizkušala delati zgago, pa je končno sama morala blagoslovljati delo dr. Žerjava. Naša govornika sta bila gg. Bajželj in Cimerman, za nasprotnike je govoril nosilec Bernotove liste Ogrin, ki pa je govoril za Zajednico, ne za svojo listo, kar je zbudilo hrupen smeh. Končno je polovica nasprotnikov obupala in shod zapustila, drugi so se mirno umaknili v kot. Naš shod je jasno pokazal,

Nerazdeljeno Slovenijo obeta, pa za razdeljeno Slovenijo dela dr. Ravnihar. Politika treh narodov razdeli Slovenijo med Italijane, Nemce in Madžare.

Mussolini ne pozna Jugoslovancev, pač pa Srbe, Hrvate in Slovence. Slovence bi hotel, če bi Italija dobila še Trbovlje.

Dnevni pregled.

ZNAČILEN DOGODEK.

Dne 24. t. m. je prišel na shod pri Kolencu v Šiški klerikalni agitator in glasno ponavljal:

«Samo s klerikalno stranko bomo zopet prišli do svobode pod Avstrijo, kjer bomo zopet dobro oblečeni in siti. Edino le, če bo zmagala klerikalna stranka, bomo dosegli zopet Avstrijo.»

Zadevo ima v rokah policija, kateri so pričre prijavile ta slučaj. Pri policiji so zaslišane pričre izjavile, da sicer ne poznajo agitatorjevega imena, da pa je pri južni železnici in da je klerikalni agitator. Ko so ga prisotni takoj poklicali na odgovor, je mož pobegnil, ne da bi bil plačal popito vino. Policija upa, da bo še tekom teh dni dobila preodkritosrčnega klerikalnega agitatorja v roke.

Kaj je s koroškim fondom? Tako vprašuje «Jugoslavija», češ, naj pove dr. Pue. List bi se lahko informiral pri ljudeh, ki so mu bližji: Koroški fond leži pri

Narodni socialisti so Ptujcu dali nemškutarskega župana Losinška, napredno Ljubljano so izročili klerikalcem, socializem so prodali Jelačinu in Knezu.

Samo demokratska stranka je sposobna vzdržati ter odbiti naval klerikalizma in komunizma.

Glava narodnih socialistov je klerikalna, srce komunistično, želo-dec pa zajedničarski.

Klerikalci obetajo do volitev nebesa, po volitvah bodo pokazali pekel. Komunisti gredo v boj v znamenju križa, da bi po volitvah na njega pribijali Ljubljance.

da se demokrati ne damo oplahiti nikomur, marveč da nam je zmaga gotova.

Volilni sestanek JDS pri «Slonu», ki se je vršil včeraj zvečer za severni konec dvorskega okraja, je bil prav dobro obiskan. Govorila sta dr. Vidmar in dr. Bohinjec. Dr. Vidmar je naglašal brezprogramnost «Zajednice», ki izgubi vsako vsebino, kakor hitro se iz nje izloči užaljena oseba dr. Ravniharjeva. Lepo bi izgledal občinski svet klerikalno-komunističen ali zajedničarsko-narodno-socialen, kjer bi morali biti pri vsaki besedi pazljivi, da se zveze ne razbijejo. Vrteli bi se okoli poklonov na levo enkrat, na desno enkrat. Dr. Bohinjec je poudaril, da imamo sedaj novega Zmaja, to je režim, ki tudi na vse strani z repom miga in katerega vodijo po Ljubljani občinstvu na ogled klerikalci in komunisti, Zajedničarji in socialisti. To zaradi pomanjkanja stvarnosti. Seveda je «režim» kriv, da draginja raste, da dinar zopet pada. Medtem pa je pomočnik finančnega ministra g. Plavšič povedal nekaj drugega: da so se vsi brezvestni pridobitni krogi zarotili proti dinarju in imenoma je omenjena klerikalna Zadruga gospodarska banka v Splitu. Dr. Žerjav hoče dvigniti s svojo protidraginjsko akcijo vrednost dinarja. Voditelji zajedničarjev pa pravijo, da je premalo vpošteval pridobitne sloje. Poštenjak ne potrebuje zaščite, on zmaga s svojo poštenostjo. Jelačini pa tudi vedo, zakaj sovražijo dr. Žerjava! — Zajednica in klerikalci poznajo tri narode v jugoslovanski državi. Mussolini jim je dal prav in zato on tudi odnošavej napram Jugoslaviji ne pozna. Pozna samo jasno diferenciranje odnošaje napram Srbiji, Hrvatim in Slovincem. Vsakemu svoje. Mussolini se očitno najbolj boji ujedinenje Jugoslavije, druge strahove mu pomagajo odstranjevati klerikalci in zajedničarji. Prej je Avstrija «fabričirala» narode, sedaj imamo take fabrike doma.

Jadranski banki, v odboru so pristaši vseh strank. Jadrska banka še do danes ni položila računa o tem fondu in se sploh brani, zato je zadeva izročena že odvetniku, da se sodnim potom prisili Jadrska banka, da položi račun. Tako ima za sedaj «Jugoslavija» odgovor na vprašanje, če jo pa koroški fond še kaj zanima, naj se le podviza delo in naj išče, če jej Jadrska banka dovoli.

Cesta na južni kolodvor in zlasti prostor pred skladiščem vpije po nujnem popravilu. Interesni so že ustmeno in pisмено prosili, da se cesta spravi v boljši stan. Ljudje in živina trpi kot na najzadnji hribovski poti. Zdi se nam, da so zajedničarski kandidati (železniški inženirji) več pečajo z agitacijo kot pa s svojo službo na tej cesti!

V nedeljo «Zajednica» ni imela shoda, ker so vsi govorniki šli na «jago».

Odkod ime Zajednica? «Ta veliki» zajedničarji bi radi vsesami pojedli in Ljubljano zajedli, njihovi agitatorji pa bodo do 3. decembra še kolikor mogoče zapili. Zanje je to — zapivnica.

Kdo je največji siromak? Klerikalec. Zakaj? Ker se celo pri komunistih za glasove fehta.